

Til beslutningsforslag nr. B 91. Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 8. maj 2002.

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer

[af miljøministeren (Hans Christian Schmidt)]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 3. april 2002 og var til 1. behandling den 23. april 2002. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til beslutningsforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og miljøministeren sendte den 20. marts 2002 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 417. Miljøministeren sendte den 3. april 2002 de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 11 spørgsmål til miljøministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af DF) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres, Enhedslistens og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget kan støt-

te beslutningsforslaget. Det er uhyre vigtigt, at der snarest og inden Johannesburgtopmødet sker en ratifikation af Kyotoprotokollen fra EU's side. Partierne tager den fundne løsning på spørgsmålet om basisåret til efterretning og vil – i overensstemmelse med tilkendegivelserne under 1. behandling – være konstruktive med hensyn til at finde de ekstra reduktioner som følge af det ukorrigerede basisår.

Partierne er derimod stærkt utilfredse med, at regeringen endnu ikke har fremlagt sin klimastrategi. Som følge af en række forkerte regeringsbeslutninger med hensyn til især udbygningen af vedvarende energi og energibesparelser – trods indgåede aftaler om en aktiv dansk indsats – er mankoen i dansk klimapolitik vokset med adskillige millioner tons CO₂. Hertil kommer, at regeringen endnu ikke klart har udmeldt, om der skal anvendes CO₂-kvoter for elproduktionen efter 2003. Denne forkerte prioritering og politisk bestemte tøven har ført til, at Danmark mangler at træffe beslutninger om helt op til 20 mio. tons CO₂-ækvivalenter, hvilket ikke kan undgå at sætte dansk klimainsats i et ubehageligt lys. Samtidig skabes usikkerhed i den mest succesrige del af dansk industri, vindmølleindustrien. Regeringen hævder, at man tager klimaforandring som en alvorlig global trussel, men i praksis gør man intet for at afværge den. Tværtimod har man alvorligt svækket den tidligere regerings beslutninger på klimaområdet. Partierne